
CAMP

2020

Když nemůžete přijít do CAMPu,
přijde CAMP za vámi.

Rok jinak 0 z 0 z

Do roku 2020 jsme vlétli po hlavě a se sladkou nevědomostí. Netušili jsme, co je „respirátor FFP2“ ani „super-přenašeč“ a zoom jsme používali leda při focení. Seděli jsme spolu v jedné kanceláři a bavili se o tom, co od nového roku očekáváme. Větší návštěvnost, lepší akce, kvalitnější výstavy a zvučnější jména. Ale jak se velice brzy ukázalo, leitmotivem letošního roku nemělo být víc, ale jinak.

CAMP byl od samého začátku především fyzickým prostorem.

To se změnilo.

Výstavy bez návštěvníků, akce bez publika. Během jara nebylo jednoduché udržet motivaci a nepropadat beznaději. Nejednou jsme si říkali, zda v našem oboru neřešíme malichernosti, obzvlášť když jsme pozorovali, co se děje v nemocnicích, u nás i ve světě. Během roku 2020 se CAMP stal především prostorem virtuálním. Produkční akcí se proměnili v moderátory podcastů, z kustosů byli najednou redaktory, z techniků kameramany. Když jsme mohli, vidali jsme se fyzicky, když ne, 'campovali' jsme online. Výstavy jsme pořádali virtuálně, diskuze streamovali a přes léto cestovali z města do města prostřednictvím street view a filmových kulís.

I světová města se přizpůsobila. Práce z domu vedla k výraznému poklesu lidí v hromadné dopravě, naopak raketově vzrostl počet dovázkových služeb. Hodně se mluvilo o tom, kdo a jak využívá veřejná prostranství. Předpovídal se definitivní konec práce z kanceláře a permanentní nadvláda home office. Vnitřní aktivity přetekly z budov ven na ulici. Naučili jsme se konzumovat obědy al fresco neboli na čerstvém vzduchu a nejvíce trendy místem nebyly kavárny, ale parky. Do centra Prahy se opět vrátili Pražané, což otevřelo palčivý problém turismu a krátkodobých pronájmů.

Bylo by jednoduché dělat, jako by rok 2020 vůbec nebyl. Když jsme ale začali nahlížet do archivu, uvědomili jsme si, že se toho vlastně stalo docela hodně. Připravili jsme 4 výstavy, zorganizovali 176 akcí a napsali 158 článků. Oslovili jsme tak mnohem více lidí než v prvních dvou letech CAMPu.

Přizpůbili jsme se, podstata CAMPu ale zůstala stejná. Stále jsme základním táborem pro všechny Pražany. Pořád jsme místem, kde se dozvíte, co se bude dít ve vaší ulici, čtvrti, ve vašem městě.

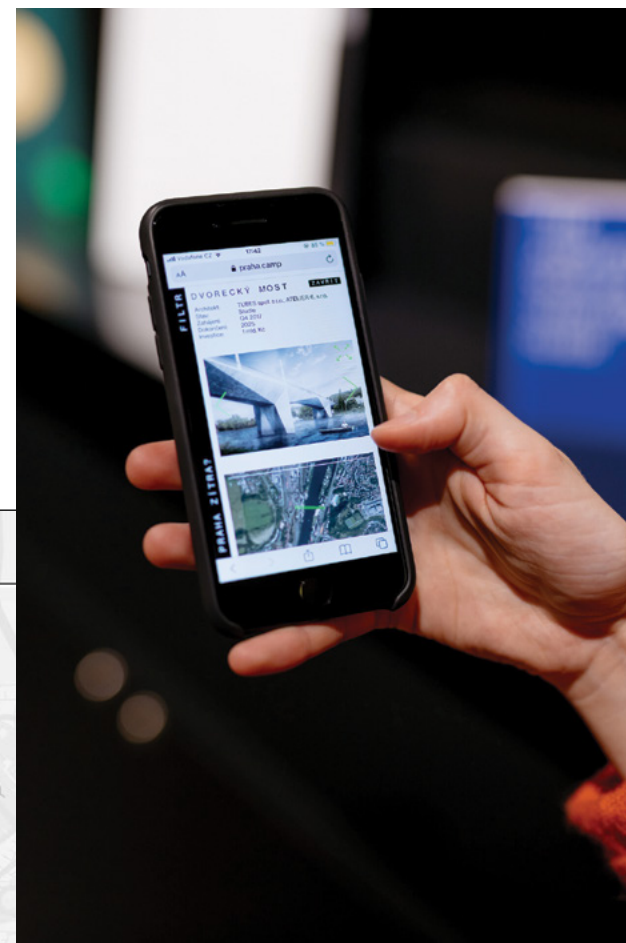
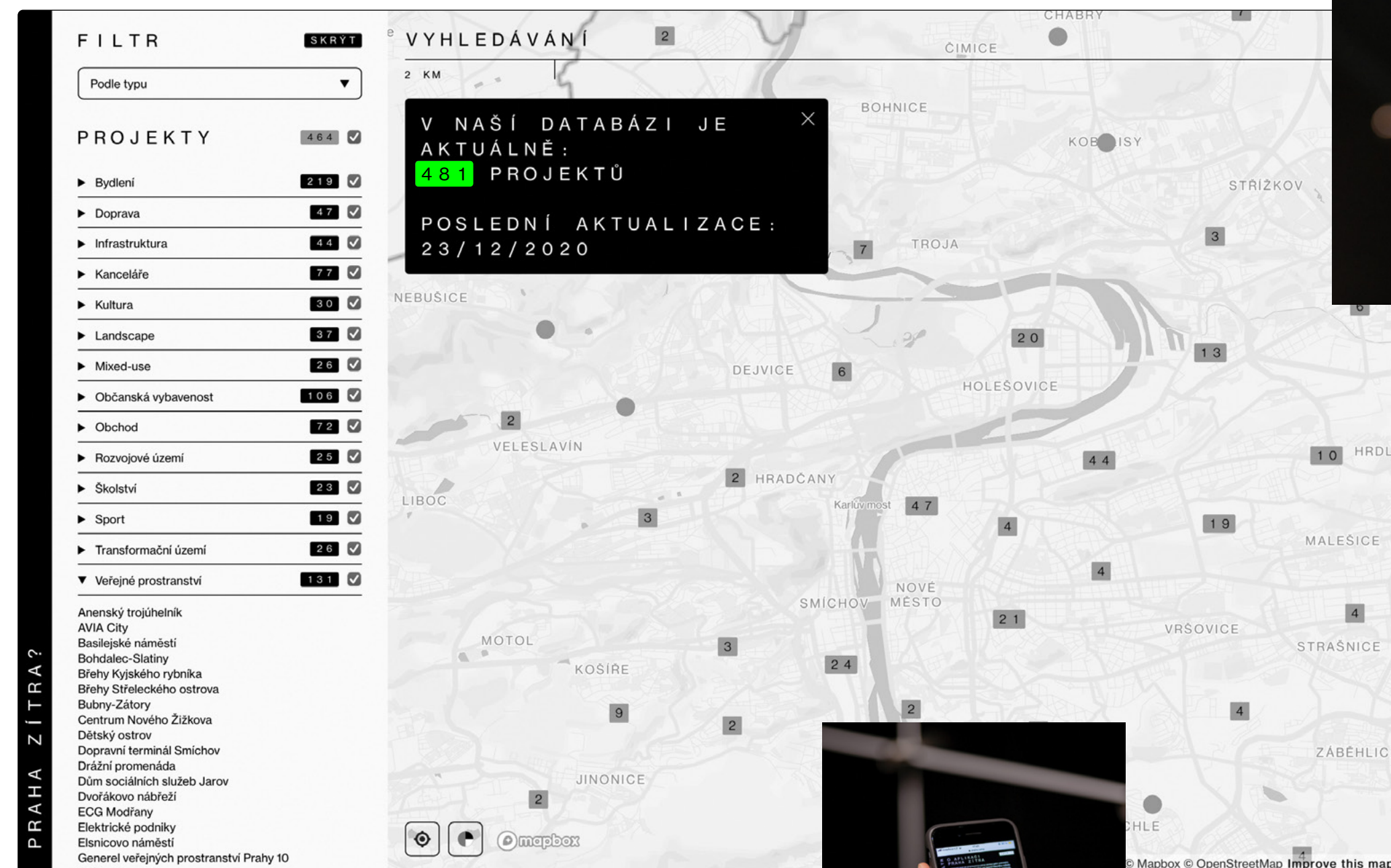
To se nezměnilo. Přesvědčte se sami na následujících stránkách.

Hodně zdraví v roce 2021
přeje váš tým CAMP

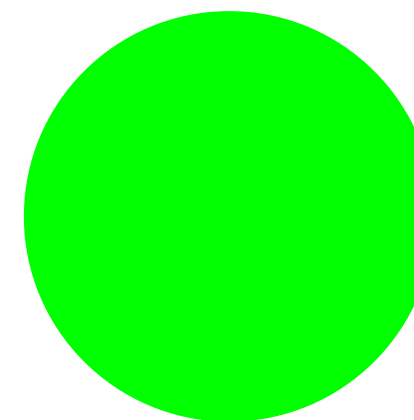

● Praha zítřka?

Víte, jak bude vypadat hlavní město za 20 let? Kde se v Praze bude stavět? Základní přehled o stavebních záměrech na území hlavního města Prahy získáte v online databázi PRAHA ZÍTRA?, najdete ji na stránce prahazitra.camp. Záměry různých velikostí, na různých místech, v různých stádiích přípravy. Záměry soukromých i veřejných investorů. Od prvních nápadů přes projekty v procesu přípravy až po ty, které se již dokončují na staveništích. Vše lze vyhledávat buď na mapě, nebo podle názvu a filtrovat podle fáze realizace či městských částí. Každý projekt má svou vlastní kartu, která obsahuje základní data, detailní zakres umístění projektu, obrazový doprovod a stručnou textovou anotaci. Informace obsažené v databázi pocházejí od investorů či projektantů, případně jsou z volně dostupných zdrojů.

Expozice PRAHA ZÍTRA? PRAŽSKÉ PRIORITY je již čtvrtou výstavou pravidelného cyklu z databáze „PRAHA ZÍTRA?“, v rámci něhož představujeme veřejnosti stavební projekty, které pokud budou realizovány, výrazným způsobem v následujících letech změni tvář Prahy. V případě této výstavy je tato definice více než výstižná, neboť jsme se tentokrát zaměřili na takové projekty, které mají k budoucí proměně Prahy obzvláště přispět.

Nové čtvrti, nová propojení, nové příležitosti, nová náměstí a nové parky. Roli kurátorů pro tentokrát zastali členové Rady hl. m. Prahy, kteří vybrali 25 pražských priorit, rozdělených do 5 kategorií. Pro jakou prioritu budou hlasovali návštěvníci výstavy?

Výstavy

Na naší pětadvacetimetrové stěně jsme se opět věnovali tématu brownfieldů. Výstava ROHANSKÝ OSTROV: NOVÝ KARLÍN? ukázala budoucí vývoj této lokality, kde vznikne nová čtvrť a jeden z největších parků v Praze.

Kudy tekla Vltava v době našich praprababiček? Jak vznikalo Jižní Město? Nebo jak se proměnil Karlín od Sametové revoluce? Tomu jsme se věnovali na výstavě DVĚ PRAHY: MĚSTO Z PTAČÍ PERSPEKTIVY a v rámci jejích doprovodných přednášek. V mapové instalaci mohli návštěvníci prostřednictvím plánů a leteckých snímků na 25metrové stěně nahlédnout do vývoje hlavního města za posledních 200 let.

Dvě Prahy

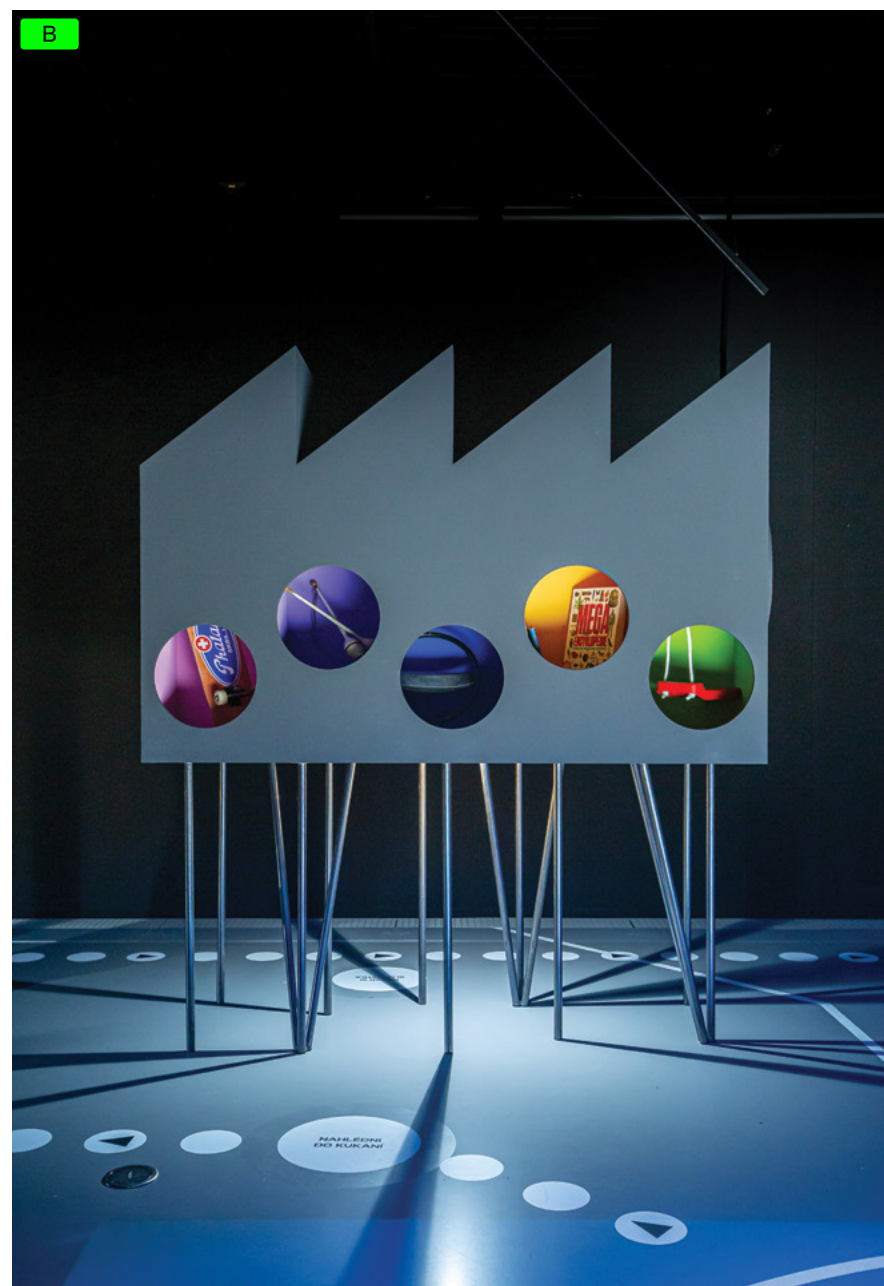

„Každý si může také doma v aplikaci nazvané DVĚ PRAHY vyhledat ulici nebo místo, které ho zajímá. Stačí, když si vybere konkrétní lokaci a období a porovná je s jinou historickou epochou. Na webu geoportalpraha.cz si pak může prohlédnout další mapové aplikace, které Institut plánování a rozvoje v současné době vyvíjí. Najde tam i unikátní letecké snímky pořízené spojeneckými průzkumnými letouny, kde můžete vidět, kam dopadaly ničivé bomby na konci 2. světové války.“

Ondřej Boháč, ředitel Institutu plánování a rozvoje hlavního města Prahy

Výstava o úřednících nejen pro úředníky? Na interaktivní instalaci URBANIA jste se mohli na hodinu a půl stát plánovači imaginárního města. Návštěvníci prozkoumali 8 principů, na kterých stojí organická a udržitelná městská správa.

URBANIA byla nominována Dezeen Awards 2020 v kategorii výstavní design. Na koncepci expozice, která vycházela z několikaletého výzkumu v rámci projektu Triangulum, se podíleli Adam Pajgrt a Bronislav Stratil. V roce 2021 můžete URBANII navštívit v Písku.

Urbania

„Město je komplexní organismus a na jeho správě se podílí mnoho lidí často s úplně opačnými názory. Je potřeba s respektem a pokorou naslouchat druhým. Z praxe vím, že dohoda o kompromisu není prohrou jednotlivce, ale vítězstvím všech.“

Marek Zděradíčka, zástupce ředitele IPR Praha pro odbornou činnost, v jeho případě rozvoj dopravní infrastruktury města.

Součástí výstavy URBANIA byly i příběhy správců města, jejich portréty vytvořil fotograf Tomáš Třeštík. Kdo další se stará o to, aby město fungovalo? Kdo třeba dohlíží na to, aby v Praze nevisely ilegální reklamy?

A	ROHANSKÝ OSTROV: NOVÝ KARLÍN? 16 / 10 – 31 / 02 2020
B	URBANIA 16 / 01 – 12 / 03 2020
C	DVĚ PRAHY: MĚSTO Z PTAČÍ PERSPEKTIVY 03 / 03 – 18 / 09 2020
D	PRAHA ZÍTRA? PRAŽSKÉ PRIORITY 22 / 09 2020 – 28 / 02 2021

Akce

„Chceme tvořit region pro lidi, a ne pro nějaké prázdné ideje. Otázka dostupného bydlení není jen problém Prahy. Je to komplexní problém, který je provázán například s podporou veřejné dopravy a infrastrukturních staveb. Je důležité toto téma řešit napříč celým regionem“, říká náměstek pro rozvoj Petr Hlaváček, který se společně s náměstkem pro dopravu Adamem Scheinherrem věnuje v pravidelném diskuzním cyklu Velké změny Prahy nejpalčivějším tématům hlavního města jako jsou revitalizace Botiče, lanovka do Bohnic, nová pravidla pro developery nebo lepší spolupráce se Středočeským krajem.

„Vždy je důležité stavbu zažít a vidět na vlastní oči. Ne ji pouze poznat z ikonických fotografií, které najdeme v encyklopediích.“ Na přednáškách Atlas modernismu představil kurátor, publicista a historik Adam Štěch nejzajímavější objevy, které učinil na svých cestách za architekturou. Štěch prozkoumal značnou část Evropy, USA, Latinské Ameriky, Austrálie a Japonska. Geograficky tematizované přednášky byly věnovány jeho nejoblíbenějším destinacím, ale i zákulisi jeho expedic včetně historek o stavbách, jejich tvůrcích a obyvatelích.

Turismus, bydlení, participace, památková ochrana budov a celková proměna města. To je jen několik z celkem osmi témat, která spojila na 40 pražských spolků a organizací a motivovala je k sepsání jednotného dokumentu s názvem Za Prahu udržitelnou a sousedskou. Společně žádají zkvalitnění života v našem hlavním městě, a to s ohledem na stávající krizi. V první online diskuzi moderované Táňou Zabloudilovou jsme řešili problematiku krátkodobého ubytování.

TOP 5 NEJSLEDOVANĚJŠÍCH ONLINE AKCÍ:	
1	Urban Talks: Kengo Kuma
2	Urban Talks: Effekt
3	Velké změny Prahy: Nová železniční spojení
4	Večer s architektem roku
5	Adam Štěch: Atlas modernismu

Sustainable Concepts, Water, Energy, Materials, People. V roce 2020 jsme ve spolupráci s Českou radou pro šetrné budovy uspořádali sérii pěti přednášek Rethink Architecture, které představily konkrétní řešení udržitelné architektury aplikovatelné v České republice, tak aby je mohli studenti i architekti jednoduše převzít do svých návrhů. Jak od začátku přistoupit k návrhu, aby mohla vzniknout udržitelná čtvrť či projekt? Jak zapojit všechny stakeholdery? O tom diskutovali v rámci prvního večera architekt Ondřej Chybič, koordinátor smart city projektů UCEEB Michal Kuzmič, specialistka udržitelných budov ZERO Architecture Karolína Dvořáková, zahradní architekt Ondřej Fous a vedoucí kanceláře participace IPR Praha Milan Brlik.

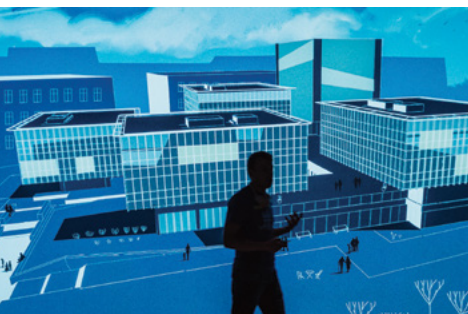
„Všichni si myslíme, že architektura je skvělá a zajímavá disciplína, kde potkávejte samé cool lidi. Na škole architektury vám však neřeknou, že to nejtěžší v práci architekta je soutěživost. Neustále soutěžíte s egem svého šéfa, kolegů i svým vlastním.“ Je těžké se prosadit jako architektka v zahraničí? A jak se staví výškové budovy? Dalším hostem ze série debat s názvem Expaty, během kterých architekt Adam Gebrian představuje české architektky ve službách prestižních zahraničních ateliérů, byla Eva Le Peutrec. Vyrosla v Malé Pace, bydlela na čtyřech kontinentech. Získala zkušenosti v Anglii, Spojených státech a především v Číně. Navrhla 24 mrakodrapů, postavila na zelené louce město pro milion obyvatel. A nyní chystá projekt luxusních bytů na Tahiti a Vanuatu.

„Pandemie nás dostala téměř do bodu nula a nyní můžeme pracovat na tom, aby k nám turisté v budoucnu přijeli především díky kultuře, architektuře a gastronomii.“ Jak se proměnila Praha v průběhu jarního lockdownu? A co to znamenalo pro kulturu? O tom mluvila producentka, režisérka a politička Hanka Treščíková a její bratr fotograf a sběratel Tomáš Treščík v Campingu s Ondřejem Cihlářem. Dalšími hosty talk show, která přibližuje složitá témata Prahy, byli v roce 2020: Kateřina Sedá, Jan Šépka, Do Thu Trang, Jan Lukačevič, Vladimíra Sýkorová, Mardoša, Kristýna Drápalová, Václav Kocián, Nikola Logosová, Vojtěch Matocha, Josef Chodunovský, Jana Trávníčková, Denisa Václavová, Jan Vondrák, Jan Richt, Ferdinand Leffler, Radomíra Sedláková a Osamu Okamura. Všechny záznamy najdete na MALL TV.

Akce

„Architektura musí být zážitek. Je to umělecký obor, je to umění, je to stavební umění. Pokud budova neobsahuje tuhle uměleckou složku, tak to není architektura, tak je to pouze stavba.“ Architektem roku 2020 stal Zdeněk Fránek. Ocenění získal mimo jiné za Stezku v oblacích na Dolní Moravě či za komornější stavby, jako jsou modlitebny Církve bratrské v Černošicích a v Litomyšli. O jeho vztahu k architektuře a projektech, kterým se věnoval a věnuje, mluvil v CAMPu s Adamem Gebrianem.

„Žijeme ve světě, kde věda dneška je technologií zítřka.“ Tak zněla úvodní slova pražského primátora Zdeňka Hřiba na akci Prague City Data Congress. Na této dvoudenní konferenci jsme se zaměřili na cirkulární ekonomiku, inovační data a open source. Jak na data ve městě a k čemu všemu je možné je využít? Tchajwanská ministryně pro digitalizaci Audrey Tang mimo jiné zdůraznila významnou roli sociálních médií v šíření dezinformací způsobujících panické chování lidí v době pandemie. Na kongresu byla také představena kancelář Torino City Lab, která zajišťuje mnoho inovativních řešení v oblasti autonomní mobility, 5G sítě či kolaborativní robotiky. Program završila zastupitelka z Berlína prezentací o podobné otevřené laboratoři, kde přišli například s unikátním projektem platformy pro komunitní správu zeleně, přes kterou si lidé mohou adoptovat jednotlivé stromy v ulicích města, čímž se snaží podpořit boj se stále častějším problémem sucha.

„Chceme zlepšit kvalitu veřejného prostoru Prahy a Váš úkol je vymyslet všechny nástroje, jak to udělat.“ Tak zněla věta ze zadání ke vzniku Kanceláře veřejného prostoru v roce 2013. Od té doby pracovala kancelář pod vedením Pavly Melkové a následně Kristiny Ullmannové na celé řadě dlouhodobých koncepcí, projektů a akčních zásahů. Část z nich, vytvořených za prvních pět let existence kanceláře, je soustředěna v knize „Veřejný prostor“, kterou jsme slavnostně pokřtili v CAMPu.

„Ano, netajím se tím, okopírovali jsme od IPRu všechno, co se dalo. V roce 2019 jsme například založili Metropolitní institut Bratislavy,“ říká bratislavský primátor Matúš Vallo, který zvítězil v posledních volbách s vizi nové moderní metropole. Jak by se měla rozvíjet a měnit města v příštích deseti letech, aby se v nich dobře žilo? Jaké vize mají nejvyšší představitelé a představitelky metropolí i menších měst? Pusťte si záznam konference Města 2030 na našem YouTube.

2/2

Urban

Kengo Kuma JP

Harald Neu Architekten BDA DE

Effekt DK

Jeanne Gang US

Carlo Ratti IT

Civic Architects NL

Summary PT

Felix Waechter DE

Helena Bjarnegård SE

Dash Marshall US

ALA architects FI

Beatrice Galilee US

Eric Klinenberg US

Lesní stezka dlouhá 900 metrů zakončená spirálovitou věží nebo opuštěná továrna proměněná na víceúčelový prostor pro mládež. Za tím stojí dánské architektonické studio Effekt, které v roce 2007 založili Tue Foged a Sinus Lynge. Ve svých návrzích otevřeně reflektují klimatické změny a nabízejí řešení ve formě udržitelnosti a úspor energie. S architektem Sinusem Lyngem jsme se na Urban Talks bavili například o renovaci hotelu ze 70. let 20. století – o budově Enghavecentret, za kterou byli nominováni na prestižní dánskou cenu Renover Prisen 2020. (zdroj foto: Effekt)

Za více než 3 roky jsme uspořádali přes 30 přednášek cyklu Urban Talks s významnými zahraničními architekty a urbanisty. Přinášíme tak veřejnosti i odborníkům možnost diskuze a konfrontace se světovou tvorbou. V roce 2020 nám navíc epidemiologické okolnosti ukázaly, že se dá pracovat odkudkoliv a s kýmkoliv. Online pozvání do Urban Talks tak přijali také hosté, kteří by za normální situace nemohli Prahu navštívit a představit svoji práci v CAMPu osobně. Jak zareagovali na aktuální dění v souvislosti s onemocněním COVID-19? Nebo co je tento trochu zpomalený rok naučil?

„V době, kdy není možné cestovat až na konec světa, máme příležitost najít 'konec světa' ve své zemi, máme možnost ji lépe poznat,“ říká japonský architekt Kengo Kuma, jehož přednáška v rámci cyklu Urban Talks se stala pátým nejsledovanějším streamem prvního celosvětového online festivalu zaměřeného na design a architekturu. Kengo Kuma navrhl například budovu Victoria and Albert Museum ve skotském městě Dundee. Je také autorem nového Olympijského stadionu v Tokiu, který postavil na místě starého národního sportoviště. Na programu Virtual Design Festivalu byly také další přednášky s norským studiem Snohetta, dánským COBE a představiteli participativního plánování z brooklynského studia Interboro Partners.

zkusit

Jak nové technologie mění způsob, jak vnímáme a chápeme města? Italského architekta, inženýra, vynálezce a pedagoga Carla Rattiho uvedl Forbes na seznamu jmen, které potřebujete znát. Se svým týmem v SENSEable City Lab vymýšlí úžasné věci pomocí sledování dat, jež vytváříme. Vychází z pasivních informací, jako jsou naše telefonní hovory či odpady, které vyhazujeme. Vznikají tak překvapivé vizualizace života ve městě. Zamýšlí se nad tím, jak s veřejným prostorem kolem nás komunikovat. Jak efektivně propojit digitální svět s fyzickým prostředím. CRA-Carlo Ratti Associati v Dubaji připravuje italský pavilon pro EXPO 2020, který bude mít inovativní strukturu inspirovanou nejvýspějšími prvky udržitelnosti a cirkulární ekonomiky. V rámci Urban Talks mluvil například o přepravních kontejnerech, které s mezinárodním týmem odborníků přeměnil na moduly pro intenzivní péči pacientů s onemocněním COVID-19. Jejich první prototyp CURA uvedli do provozu u turínské nemocnice. (zdroj foto: Carlo Ratti)

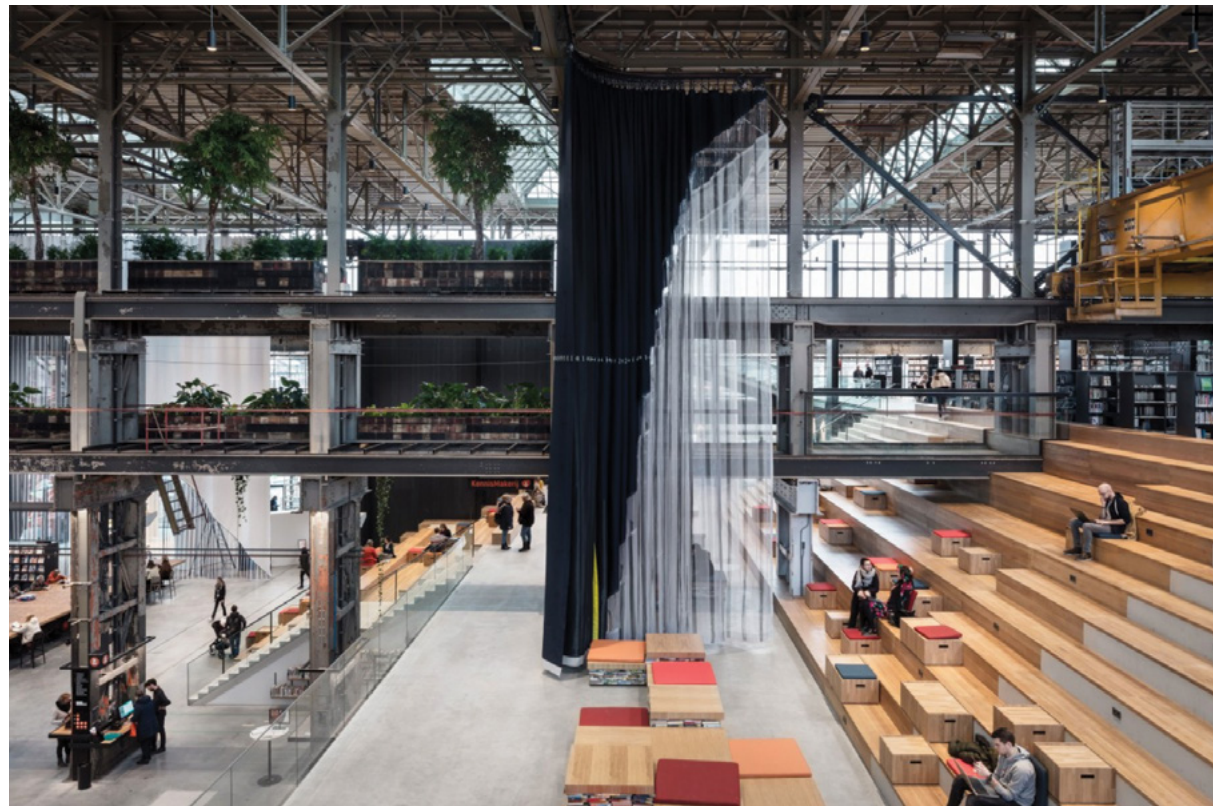
V červenci nám v rámci Urban Talks prezentovalo portugalské studio Summary jednu ze svých nejznámější realizací – modulární byty Vale de Cambra z roku 2019. Ve svých návrzích se snaží minimalizovat náročnost stavby, a proto ve studiu vytvořili prefabrikované moduly, ze kterých následně vzniká finální podoba staveb. V roce 2017 získali Red Dot Award a v roce 2018 zakladatel studia Samuel Gonçalves vyhrál cenu 40 under 40 European design award. (zdroj foto: Summary)

Jak vytvořit rasově a genderově vyváženou stafáž v architektonických vizualizacích? Hostem říjnových Urban Talks byl Bryan Boyer ze studia Dash Marshall, které navrhlo aplikaci peoplepartyapp. Ta podle zadané lokality vygeneruje ilustrace odpovídající reálnému grafickému složení obyvatel v daném místě. Reč byla i o zakladateli studia, který neexistuje. Tento rok studio získalo od Architect Magazine ocenění Next Progressive studio. Pomáhalo Googlu s vývojem kancelářských prostor nebo MoMA přehodnotit jejich přístup k filantropii, spolupracovalo také s firmami IKEA či Bloomberg. (zdroj foto: Dash Marshall)

„Pandemie nás učí, že zeleň ve městech by měla být plánována jako část infrastruktury, aby jí byl dostatek pro všechny a mohli jsme ji v takovýchto situacích využívat. A domy by měly propojovat lidi s venkovním prostředím, například balkony jsou podle mě skvělým způsobem, jak vnímat víc počasí a prostředí kolem nás a být blíž svým sousedům.“ Květnovým hostem Urban Talks byla jedna z nejvlivnějších architektek v Americe Jeanne Gang. Studio Gang, které založila v roce 1997, má sídlo v Chicagu a kanceláře v New Yorku, San Franciscu a Paříži. Ve studiu pracují na projektech nejružnějších měřítek a typologií, které často překračují běžné hranice architektury, od vývoje odolnějších materiálů až po budování silnějších komunit. Minulý rok vyhráli soutěž na rozšíření mezinárodního letiště Chicago O'Hare. Jejich Vista Tower se po dokončení stane třetí nejvyšší budovou na světě navrženou ženou. Mezi další významné projekty studia patří například Aqua Tower v Chicagu (na fotografii), centrum Richarda Gildera pro vědy, vzdělání a inovaci v New Yorku nebo například Bengt Sjostrom Starlight divadlo v Rockfordu. (zdroj foto: Studio Gang; Steve Hall © Hedrich Blessing)

„Velká města potřebují také budovy, které lidem pomáhají koexistovat v komunitách.“ Jaké to je navrhnout nejlepší světovou stavbu roku? Jak proměnit starou nádražní halu stojící na brownfieldu podobnému pražskému Bubnův a veřejný obývací, v moderní knihovnu? Červnová přednáška cyklu Urban Talks patřila holandskému ateliéru Civic Architects a jeho návrhům veřejných prostorů, včetně multifunkční knihovny LocHal v Tilburgu. (zdroj foto: Civic Architects)

Z města

Prázdniny bez dovolené v zahraničí? Bez výletu za památkami a inspirací světovou architekturou? To jsme nemohli dopustit, a tak jsme na léto v CAMPu připravili virtuální teleport. Vydali jsme se s Adamem Gebrianem na cestu kolem světa. V průběhu 10 týdnů jsme prostřednictvím naší 25 metrů dlouhé stěny navštívili New York, Tokio, Kodaň, Paříž a Benátky. Burgery, ramen, palačinky. Na každé zastávce na cestující čekalo občerstvení typické pro danou metropoli. Ze všech prohlídek nazvaných Z města do města pak vznikl průvodce s deseti zastaveními a tipy, kde se ubytovat, najíst, nakoupit nebo kam například zajít do parku či galerie.

01 Venezia Santa Lucia:
Nádraží na vodě

Plánujete-li vyrazit z Prahy do Benátek, pak je nejlepší nasednout na vlak. Čeká vás sice přestup ve Vídni, po noční cestě ovšem vystoupíte přímo v centru města na nádraží Santa Lucia. Otevře se před vámi pohled na Canal Grande a neoklasicistní kostel San Simeone Piccolo. Když navíc zvednete hlavu, uvidíte nad sebou malbu plovoucích ryb.

Největší benátské vlakové nádraží stojí uprostřed historické části metropole, kvůli jeho výstavbě došlo k demolici mnoha domů z 15.–18. století, včetně kláštera a kostela sv. Lucie. Železniční stanice po nich alespoň dnes nese jméno. S bouráním původní zástavby se začalo už v roce 1860, současná podoba nádraží se zrodila až v roce 1924, kdy architekt Angiolo Mazzoni přišel s prvními plány na vybudování nové modernistické stanice. O deset let později vyhrál Virgilio Vallot soutěž na detailnější zpracování podoby stavby. Oba architekti pak pracovali společně až do roku 1943. Autor původního návrhu, racionalistický architekt Mazzoni, se podílel také na stavbě nádraží v Římě, Sieně a dalších italských městech. Jeho vliv a možnosti byly do značné míry určeny členstvím ve fašistické straně, která podporovala stavbu modernistických, respektive racionalistických budov.

02 Ponte della Costituzione:
Calatravova skluzavka

Jak se dostat z vlakového nádraží na druhou stranu Grand Canalu? Můžete si vybrat pouze ze čtyř lávek, které přetínají hlavní komunikační tepnu celého města. Jednou z nich je most od slavného španělského architekta Santiaga Calatravy z roku 2008. Do soutěže na jeho výstavbu se o devět let dříve přihlásil obdivuhodný počet sedmdesáti architektů. Calatravův vítězný návrh byl nakonec dokončen o necelých deset let později.

Santiago Calatrava je autorem mnoha staveb, které na první pohled zaujmou svou lehkostí a dynamikou zachovanou ve statickém objektu. Namátkou můžeme jmenovat třeba Město umění a věd ve Valencii, auditorium v Tenerife nebo most Alamillo v Seville. Právě mostů postavil Calatrava za svůj život více než čtyřicet, ten benátský ale považuje za vůbec nejkrásnější. Na lehkost jeho konstrukce se můžete podívat také z paluby lodi. Výrazný benátský projekt se ovšem neobešel bez kontroverzí – Calatrava násobně překročil původní rozpočet, most je kvůli schodovitým částem nepřístupný pro lidi na vozíčku, prostorově výrazné zakončení zábradlí zase překáží slepeckým holím. Skleněný povrch je navíc podle některých návštěvníků při dešti zbytečně kluzký. Krásná a elegantní stavba tak má i svoje funkční mouchy.

03 Ex Jughans area:
Bytový komplex od architekta Cino Zucchini

Ostrov Giudecca leží jižně od hlavní benátské zástavby. Uprostřed něj se nachází dříve industriální oblast – Ex Jungas area, která se v uplynulých letech změnila na rezidenční zónu. Velkou část v ní tvoří bytový komplex, za kterým stojí architekt Cino Zucchi se studiem CZA. Jeho urbanistický projekt i jednotlivé stavby se snaží navázat na původní benátskou a průmyslovou architekturu a propojit ji tak s moderním bydlením.

Jako příklad této práce si můžeme vzít třeba budovu D, která je součástí bývalého továrního komplexu. V nové krychlové stavbě, do které je z jedné strany "vykousnutý" trojúhelníkový dvorek, najdeme šestnáct bytů. Rozdílně velká okna tvoří nepravidelný vzor na fasádě kopírují vnitřní rozložení prostoru. Jejich organické rozmístění je zároveň možné chápat jako odkaz na dobu, kdy se staré benátské domy spontánně rozšiřovaly, přestavovaly a ztrácely pravidelnou strukturu.

04 Collezione Peggy Guggenheim:
Muzeum plné překvapení

Při plavbě po hlavním benátském kanálu byste při troše nepozornosti mohli minout jedno z nejvýznamnějších muzeí evropského a amerického umění 20. století. Collezione Peggy Guggenheim je totiž celkem nenápadná bílá budova, která nijak nevyčnívá z okolní zástavby. Překvapit by vás mohlo také to, jak je dům starý – na první pohled by se dal zařadit do škatulky modernismu. Palác architekta Lorenza Boschettiho však pochází z 18. století, dodnes nebyl dokončen a tvoří ho tak pouze jedno patro. Uvnitř nevelkého domu se nachází osobní sbírka obrazů, fotografií a soch Peggy Guggenheim, americké sběratelky umění a neteře Solomona Guggenheima (zakladatele nadace spravující stejnojmenné muzeum v New Yorku). Vystavená díla spadají do období modernismu, kubismu, surrealismu i expresionismu a mezi autory můžete najít jména Pabla Picassa, Salvatora Dalího nebo třeba Maxe Ernsta, za kterého byla Peggy Guggenheim pět let vdaná.

5/ Punta della Dogana:
Japonská architektura v Benátkách

Trojúhelníkový výběžek přímo na soutoku kanálu Grande a kanálu Giudecca s názvem Punta della Dogana. Budova na tomto pozemku Dogana da Mar stojí od 17. století a dlouhá léta sloužila jako celnice. Co v ní je ale dnes? Napovědět by vám mohlo dílo umístěné před vstupem. Ano. Dům ukrývá muzeum umění. K přestavbě došlo v roce 2007, kdy si Doganu da Mar koupil François Pinault a renovaci svěřil japonskému architektovi Tadau Ando. Že vám přijde zvláštní spojení jeho minimalistického stylu s historickou budovou v centru Benátek? Určitě to je odvážný krok, ale Pinault svým výběrem nešlápl vedle. Stará budova perfektně ladí s japonskou dokonalostí. Ando zcela ctil historické hodnoty a díky tomu mohl vzniknout další unikátní prostor.

06 Olivetti Exhibition centre in Venice:
Obchod neexistující společnosti

Podloubí na nejslavnějším benátském náměstí skrývá mnohé skvosty, jedním z nich je showroom společnosti Olivetti. Že vám tenhle název nic neříká? Není divu, jelikož firma již neexistuje. Ve 20. století vyráběla psací stroje a kalkulátory. Díky svému

úspěchu měla dva reprezentativní obchody, první z nich v New Yorku a druhý právě v Benátkách. Pro svoje prestižní jméno potřebovala i vyhlášeného architekta, proto oslovila renomovaného Carla Scarpu. Jeho provedení z roku 1957–1958 vybočuje z klasického formátu obchodu a oživuje podloubí, ze kterého se do prodejny vchází. Celý prostor můžeme vnímat jako umělecké dílo s jednotlivými detaily, jako jsou například štukové omítky, mozaikové podlahy nebo tyčkové žaluzie. I když se produkty Olivetti už nevyrábějí a společnost kvůli technickému pokroku v 90. letech zanikla, architektura jejich prodejny má takovou hodnotu, že showroom na místě stojí dodnes. Můžete jej za pár euro navštívit a díky expozici Negozio Olivetti se přenést do dob největší slávy italské firmy.

07 Fondazione Querini Stampalia:
Systematické zaplavování

Familie Querini Stampalia je považována za jednu z rodin, které založily Benátky. Poslední Querini zemřel v roce 1869 a velkolepý palác, který odpovídá váženému postavení rodiny, odkázal veřejnosti pod podmínkou, že v něm bude zřízena knihovna. Tak vznikla nadace Querini Stampalia, která knihovnu spravuje. V paláci jsou navíc výstavní prostory a muzeum, jež odkazuje na bohatství rodiny: nábytek, porcelán, sbírky soch a obrazů. Proč zde zmiňujeme tento palác z 16. století? Pokud budete budovou procházet, můžete si všimnout nejen původních renesančních prvků, ale také přestavených částí z 60. a 90. let minulého století. Carlo Scarpa, zmiňovaný v souvislosti s Olivetti obchodem, stojí za změnami z let 1961–1963. Sofistikovaně vyřešil problém s takzvanou "aqua alta", tedy velkou vodou, která každoročně zaplavovala spodní patro paláce a znemožňovala tak jeho využití. Přímou od "portega", tedy vstupu do domu z vodního kanálu, rozvedl síť měděných kanálů. Ty se při vyšší hladině naplní a voda se rozlije po celém domě až na zahradu. Systém je ale regulovaný a řešení dokonale. Podívejte se na schody ústící do kanálu. Také si můžete všimnout přidaného mostu. Vstup oknem? Proč ne!

Druhou vinu změn měl na starosti žák a velký obdivovatel Scarpy, architekt Mário Botta. Navázal na metody svého učitele a za použití stejných materiálů upravit horní prostory muzea a knihovny pro potřeby nadace.

Hřbitov San Michele, hlavní benátský hřbitov, leží na ostrově mezi Benátkami a Muranem. Projekt David Chipperfield Architects řeší rozvoj a rozšíření ostrova.

Poznejte památky Benátek s Adamem Gebrianem

08 T Fondaco dei Tedeschi:
Výhled na kanál Grande

Tržiště, sklad pro německé vojáky (Tedeschi = italsky Němci), celnice za Napoleona, pošta v době Mussoliniho i obchodní dům s veřejně přístupnou střešní terasou. Nejde o celou benátskou ulici, ale o jeden palác s bohatou historií, která se začala psát už ve 13. století. Roku 1505 vyhořel, ale díky architektu Scarpagninovi byl během tří let uveden do lepšího stavu než před požárem a dodnes zůstává klenotem italské renesance. V roce 2009 přišel Rem Koolhaas s návrhem otevřít prostor veřejnosti a mezi lety 2009–2016 proběhla renovace. Koolhasova společnost OMA pracuje s historickými prvky budovy, které zachovává, a obnovuje ty, které byly zničeny nebo přestavěny při různorodém využití místa. Výsledkem je zpřístupnění dvora a střešní terasy a vybudování nákupního a kulturního centra. Z terasy je krásný výhled! Na střechu se můžete dostat pomocí nově vložených eskalátorů nebo proskleným výtahem. Nezapomeňte se zde zastavit. Střecha paláce je zdarma přístupná všem, je ale nutné si vstup předem rezervovat.

09 Isola di San Michele:
Hřbitov od David Chipperfield Architects

Premýšleli jste někdy o tom, jak se pohřbívá v Benátkách? Toto unikátní ostrovní město má totiž i svůj neuvěřitelný ostrovní hřbitov. Dostat se k němu můžete při plavbě lodí na turisticky oblíbená místa Murano a Burano. Kromě výletníků na palubě téhle dopravní linky zahlédnete třeba i Italku s květinami. Pohřebiště je obehnané cihlovou zdí, ze které vyčnívá bílá travertinová fasáda kostela svatého Michala z 15. století. Protože to je jediný benátský hřbitov, je rozdělen na části podle vyznání nebožtíků. Kvůli nedostatku místa byl navíc San Michel v roce 1839 zásypem spojen s vedlejším ostrovem. I přes to ale začaly být jeho kapacity nedostatečné a mnoho Benátčanů je tak pohřbeno na pevnině ve čtvrti Mestre. Od roku 1998, kdy byla vyhlášena architektonická soutěž, se studio David Chipperfield Architects podílí na dalším rozšíření ostrova. Cílem úpravy bylo zlepšit stávající stav hřbitova a mírně ho rozšířit. První fáze dokončená v roce 2007 vytvořila nová místa pro zesnulé, například nádvoří čtyř evangelistů, jméno je inspirováno svým uspořádáním. Druhá fáze byla dokončena v roce 2017. Do budoucna se plánuje připojení zcela nové, samostatné části, která se bude vznášet na hladině vedle ostrova.

Rubrika: Z města do města
Autor: Nora Třísková, Marie Zákostelecká

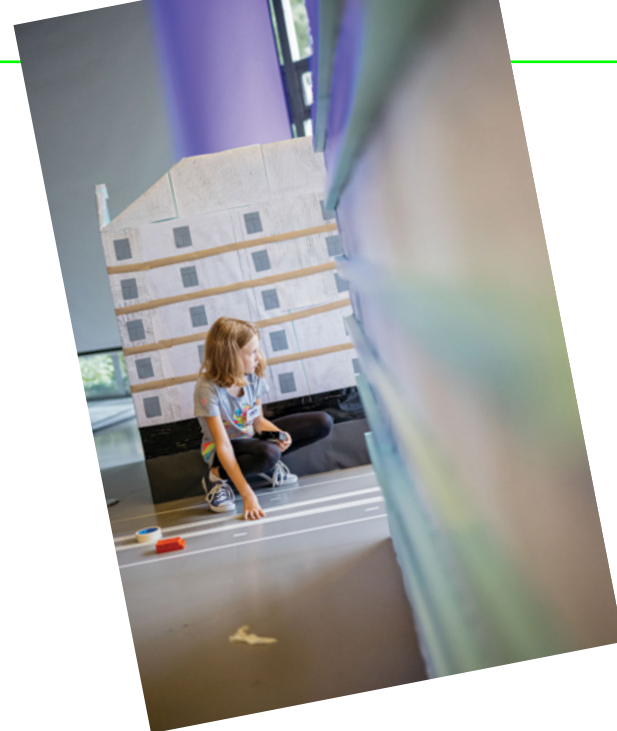
Při cestě za naší poslední zastávkou musíme nasednout do autobusu a vyrazit z centra města na pevninu. A protože při návštěvě Itálie nesmíme zapomenout na tradiční renesanční architekturu, podíváme se na závěr do vily z druhé poloviny 16. století. Architekt Andrea Palladio, známý jako autor mnoha benátských kostelů, navrhl dům na břehu řeky Brenty pro patricijskou rodinu Foscarijů. Vila měla sloužit především k reprezentativním účelům, jak je ostatně na první pohled zřejmé, a z Benátek se k ní dalo doplnout lodí. I zde je vstup domu orientovaný směrem k vodě. Základ budovy tvoří zvýšený podstavec, který vytváří monumentální dojem celé stavby, uvnitř je vila opět bohatě zdobena dobovými freskami. Ty ale musely (spolu se zbytkem budovy) projít v první polovině 20. století rozsáhlou rekonstrukcí, jelikož byla vila předchozích sto let opuštěná, takže před novými majiteli stál nákladný úkol – vrátit unikátní stavbě její původní podobu.

do města

Pro děti

V rámci letošních procházek Objevujeme město jsme s dětmi za doprovodu odborníků navštívili Letiště Václava Havla Praha, plavecký stadion v Podolí, Trojskou kotlinu, pražské kolektory a Olšanské hřbitovy. Cílem vycházek je prozkoumat místa, stavby a budovy, které nějak souvisejí s fungováním a chodem města. Průvodcem je vždy místní odborník, případně námi oslovený host z řad diplomantů apod., který se daným tématem dlouhodobě zabývá či jej zkoumá.

Pro všechny děti, které chodí do papírnictví jako do cukrárny a mají věčné splepené prsty od lepidla, jsme v srpnu uspořádali již druhý příměstský tábor Kemp v CAMPu. Na táboře si děti jako architekti a plánovači měst opět mohly vyzkoušet navrhout vlastní projekt. V loňském roce jsme vymýšleli osídlení nového ostrova v měřítku 1 : 500. Letos jsme pracovali v měřítku 1 : 20 na jedné konkrétní parcele uprostřed Prahy, řešili jsme, co postavit namísto budovy Transgasu. Co by se hodilo do proluky kousek od Václavského náměstí, která je hned vedle magistrály, metra i tramvaje? Celých 5 dní se bádalo, modelovalo a stavělo. A výsledek? No fantazie.

Domek ve svahu u vody, to by chtěl asi každý. Jak by vypadal ten váš? Kde byste si umístili kuchyň a jak velkou? A co postel? Koukali byste z ní přímo na vodu? V době, kdy jsme se nemohli potkávat osobně přímo v CAMPu, jsme pro děti a studenty připravili projekty, které mohou dělat sami doma. Ve videu jsme jim ukázali možnosti řešení, tutoriály či animace a v PDF připravené podklady, které si lze jednoduše vytisknout a bez speciálních pomůcek a požadavků udělat, sestavit, vyřešit. Chcete si taky zkusit navrhnout domek, nástavbu nebo lávku? Podívejte se na campuj.online/edu.

Pro

Ve spolupráci s organizací Deaf Friendly připravujeme pravidelné diskuze s tlumočníkem do znakového jazyka i kompletním přepisem, komentované prohlídky výstav tlumočené do znakového jazyka a komentované prohlídky areálu IPR v českém znakovém jazyce s neslyšícím průvodcem. Pusťte si například záznamy diskuzního cyklu Velké změny Prahy.

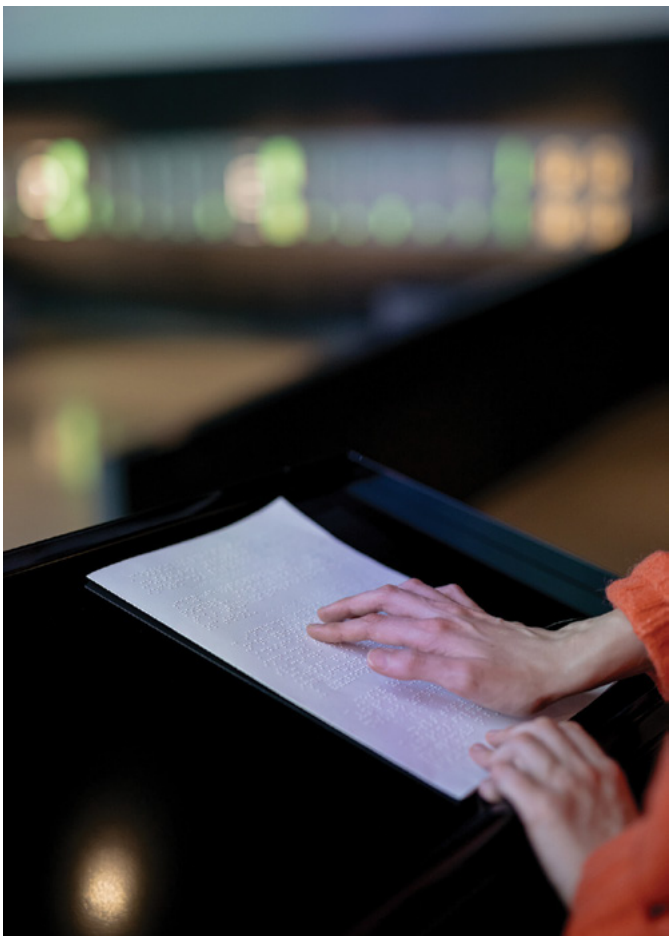

„Naším dlouhodobým cílem je zpřístupnit CAMP pro všechny lidi bez rozdílu, ať už pro návštěvníky na vozíku, neslyšící, nevidomé nebo třeba rodiče s kočárky.“

Adam Švejda, spoluzakladatel CAMPu a ředitel Sekce vnějších vztahů na IPR Praha

S propagací přístupnosti CAMPu nám také pomáhá neslyšící influencerka Marie Mašláňová, která studuje Filozofickou fakultu UK, kde se věnuje lingvistice znakových jazyků a kultuře neslyšících. Pracuje také jako vychovatelka ve škole a moderátorka v Televizním klubu neslyšících na ČT. Založila stránku Mašle média a možná ji znáte z festivalu Jeden svět. U nás natáčí video-pozvánky pro neslyšící, aby se všichni dozvěděli o akcích, které v CAMPu do českého znakového jazyka tlumočíme.

Veškeré informace o přístupných opatření v CAMPu najdete také v alternativních formátech: Braillově písmu a zvětšeném černotisku. Na webu praha.camp jsme připravili rozšíření blind friendly a deaf friendly.

„Podmínkou dobré novinářiny je vlastní field research – jít na místo, podívat se na stavbu, mluvit s uživateli. To u nás moc často nevidám,“ shrnuje novinářka Karolína Vránková své dojmy z toho, jak česká média referují o architektuře. Jak psát o městě srozumitelně? Tento rok jsme se rozhodli s Karolínou Vránkovou uspořádat kurz Jak psát o architektuře. V rámci několika online setkání Karolína Vránková předala účastníkům kurzu řadu praktických rad ze svých zkušeností získaných v časopisu Respekt, deníku Earch, ale také například z pořadu Bourání Radia Wave.

všichni

Campuj

Brutální? Sobecké? Agresivní?
Ale co vzdušné, skromné a ohleduplné?
Na kostky Karla Pragera se můžete dívat mnoha způsoby, neexistuje jen jeden správný. Černé skleněné budovy se vznášejí nedaleko Emauz, aniž by se vzdálily svému původnímu účelu. Prozkoumejte s námi unikátní dílo Karla Pragera, které vytvořil paralelně s dostavbou Federálního shromáždění – pavilony Sdružení projektových ateliérů. Pokud navíc čtete náš blog, znáte příběh jejich vstupní brány.

Fotografie z roku 1975 pro publikaci Projektového ústavu Výstavby hl. m. Prahy.
Zdroj: Archiv IPR Praha (1975)

Pohled z atria na pavilon A.
Zdroj: IPR Praha, foto: BoysPlayNice

Tři na první pohled zvláštní budovy v parku Emauzského opatství. Ze čtyř stran přístupný areál dlouhá léta působil spíše jako pevnost. Po odstranění míří v roce 2019 však zase láká k návštěvě tak, jak to měl v plánu už jeho tvůrce. Karel Prager navrhl a realizoval trojici pavilonů jako sídlo Sdružení projektových ateliérů. Jeho vášně pro novátorská řešení, tehdejší tvůrčí vlivy a potřeby ateliérové práce vytvořily jedinečnou kombinaci, která je nyní nesmazatelnou součástí československé architektury 70. let.

Areál se skládá ze tří pavilonů a přízemní budovy, ve které kromě kanceláří najdeme výstavní sál pro původně zamýšlené Baucentrum, dnes prostor Centra architektury a městského plánování. Z atria této budovy má návštěvník výhled na tři kostky, které se nad ním vznášejí. Toho je docíleno díky tomu, že půdorys horních dvou pater je vždy o 6 metrů širší do všech čtyřech stran. Prager jednoduše postavil větší kostku na menší. Výsledek je však efektní i efektivní. Budovám totiž zajišťuje dostatek prostoru, světla i výhledu v ateliérech, zatímco mezi budovami vzniká zmíněné atrium, terasy a park.

Pokud vám pavilony připomínají školku, kterou váš dědeček postavil v akci Z, nejste daleko od pravdy. Skleněné fasády, které se v dobách socialismu poněkud nezdravě rozmohly, vycházejí z původních boletických panelů, které Prager nechal vyrábět v Boleticích. Jejich výrobu si zde doslova vydupal, protože tehdejší Československo podobný druh závěsné fasády nevyrábělo. Je to tedy jisté unikum, které Prager poprvé úspěšně použil v Ústavu makromolekulární chemie Československé akademie věd na Petřínách a také při návrhu dostavby Federálního shromáždění. Jde o jeden z patentů ateliéru GAMA, které Prager v návrzích využíval. Vedle panelového systému to byly parapety, skříňové přčky a podhledy. Všechny tyto prvky bychom v roce 1973 v pavilonech našli.

Vnitřní prostory byly uzpůsobeny tehdejší ateliérové práci, kdy architekti, projektanti či kreslíři pracovali u velkých stolů a rýsovacích prken. Půdorys a konstrukce budovy umožňovaly, aby vždy jednu nebo dvě stěny tvořila okna. Zmiňované skříňové přčky umožňovaly flexibilitu prostorů, které bylo možné pro různé projekty a velikosti týmů zvětšovat nebo zmenšovat bez větších stavebních zásahů.

Rozporuplný Prager.
Tři prosklené pavilony u Emauz
vzbuzují emoce už téměř 50 let.
Jaká je jejich historie?

„Emauz, celé to místo je esencí Prahy, přesně tak jak jí milujeme. Klášter, gotika, F. M. Černý a beton, výhled na město, baroko a Dientzenhofer, středověký půdorys Karlova náměstí, a v tom všem Karel Prager, který pro nás stvořil scénický prostor zasněného 20. století.“

Vladimír 518 hudebník, popularizátor architektury,
člen Gremiální rady IPR Praha

Zajímavostí budovy je i její hnědý kafrincový obklad, který najdeme prakticky po celém obvodu stavby. A nejen v exteriéru. Pokud se projdete kolem pavilonů, zjistíte, že v místech vřátnic vstupuje proskleným vchodem dovnitř a pokračuje po schodišti vzhůru až do nejvyššího patra. Jeden jediný materiál vás tak provází po celou dobu návštěvy. I když je to nepatrný detail, funguje jako vodítko pro návštěvníka, který nemá pocit, že by vstupoval někam, kde nemá co dělat. Zaměstnanec zase získává pocit celistvosti areálu, i když prochází mezi pavilony.

Tady je Na Slovanech

Prager navrhoval komplex tří pavilonů od roku 1967 a měli v něm tvořit a soutěžit architekti ze Sdružení projektových ateliérů, které se jen o rok dříve vyčlenily z příliš velkých státních projektových ústavů. Jednotlivé ateliéry dostaly jméno podle písmen fecké abecedy, ten Pragrův nesl označení Gama.

„Soubor budov určených původně pro Sdružení projektových ateliérů sice nikdy nebyl dokončen, ale i ve své současné podobě udívá svou velkorysostí – a zároveň komorností. Díky promyšlené konstrukci jakoby levituje nad trávníky a keři, které nechává procházet až k areálu Emauzského kláštera. Jeho zavěšené fasády odrážejí oblohu a zároveň ukazují technickou promyšlenost stavby.“

Radomíra Sedláková zakladatelka a kurátorka sbírky
architektury NGP a odbornice na dílo Karla Pragera

Toto místo však vrhla Pragerovi do náruče tragická událost, a sice spojenecké nálety 14. února 1945. Tehdy byla zničena nejen loď kostela Panny Marie, ale také vzplanuly budovy pivovaru Na Slovanech, k němu patřícího kina a dalších objektů. Do dnešních dnů se z pivovaru dochovala jen nejstarší část – sklepy, ve kterých je dnes možné vidět základy pavilonu B, které naposledy sloužily jako sklad zeleniny a nyní na své další využití čekají.

Fotografie z roku 1975 pro publikaci
Projektového ústavu Výstavby hl. m. Prahy.
Zdroj: Archiv IPR Praha (1975)

Pivovar Na Slovanech.
Zdroj: Archiv IPR Praha

Rubrika: Prager v kostce
Autor: Jiří Jaroš

Jen tři kostky? A není to málo?

Pragerova vize však nekončila u tří kostek. Původní plány zahrnují čtyři pavilony a pátou nárožní budovu na rohu ulic Na Moráni a Vyšehradské. Čtvrtým pavilonem by Prager vstoupil do míst dnešní ulice Pod Slovany. Zde by ve svahu vznikly terasy pro pěší, schodiště a podzemní garáže. Čtvrtý pavilon mluví stejným jazykem, ale opět se poněkud odlišuje. Směrem k dnešnímu sídlu Ministerstva zdravotnictví má na plánech prosklenou fasádu i v podstavci. Kostka je o několik metrů níže po svahu a je tak z pohledu od řeky nižší než ostatní pavilony. V místech, kde měla druhá etapa pokračovat, dnes najdeme vchod do servisních chodeb a kotelny.

Čtvrtý pavilon měl stejně jako nárožní budova vzniknout po roce 1973. Tehdy byl však projekt ukončen a areál zůstal ve své stávající podobě. Domslet si čtvrtý pavilon pravděpodobně dokážeme, na co nám však představivost nestačí, je podoba nárožní budovy. Pokud budete procházet výkresy a prohlížet modely ateliéru GAMA, najdete budovu v několika variantách. Přímou na rozměrných výkresech jsou nalepené ústřížky pauzovacího papíru, na kterých se mění nepatrné detaily fasády, na jiných výkresech se objevuje zcela jiná architektura budovy.

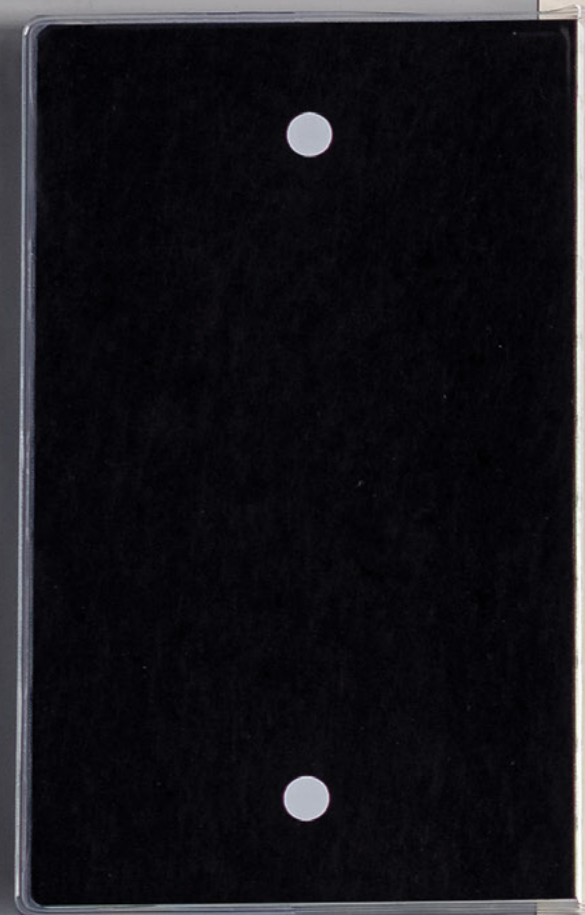
K výročí narození Karla Pragera jsme připravili pohled na nedokončenou etapu tak, jak je možné si ji představit z dostupných materiálů. Vznikl tak pohled na areál, který je otevřený, veřejný a namísto bariéry vytváří nové cesty. Tuto Pragerovu myšlenku bereme za svou i v současné a budoucí péči o areál.

online

TOP 5 NEJČTENĚJŠÍCH ČLÁNKŮ:

- 1 Cesta z města: Schovat se
- 2 První česká High Line spojí Vršovice a Strašnice. Jak bude vypadat Drážní promenáda?
- 3 Překvapení za betonovým Černým mostem. Procházka přes historické Kyje, na oceněnou vyhlídku až do geologické zahrady
- 4 Nová aplikace mapuje pohyb obyvatel v době epidemie COVID-19
- 5 Čistit si zuby Želivkou. Odkud se v Praze bere voda, která vám teče z kohoutku?

- 0 1 Zápiskník CAMP s obalem 399 Kč
- 0 2 Zimní nebo letní varianta plakátu CAMP od Jaromíra 99, formát A3, digitální tisk 249 Kč
- 0 3 Šedá plátěná taška CAMP 80 % recyklovaná bavlna, 20 % recyklovaný polyester 249 Kč
- 0 4 Verzátka CAMP 99 Kč
- 0 5 Plakát s motivem Pragerových kostek od ilustrátorky Nikoly Logosové, formát A3, digitální tisk 249 Kč
- 0 6 Plecháček CAMP 249 Kč
- 0 7 Šedé tričko CAMP 100 % recyklovaná bavlna 429 Kč
- 0 8 Mikina CAMP 85 % recyklovaná bavlna, 15 % polyester recyklovaného původu 899 Kč

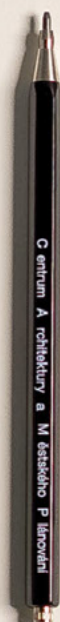
0 1

0 2

0 5

0 4

0 6

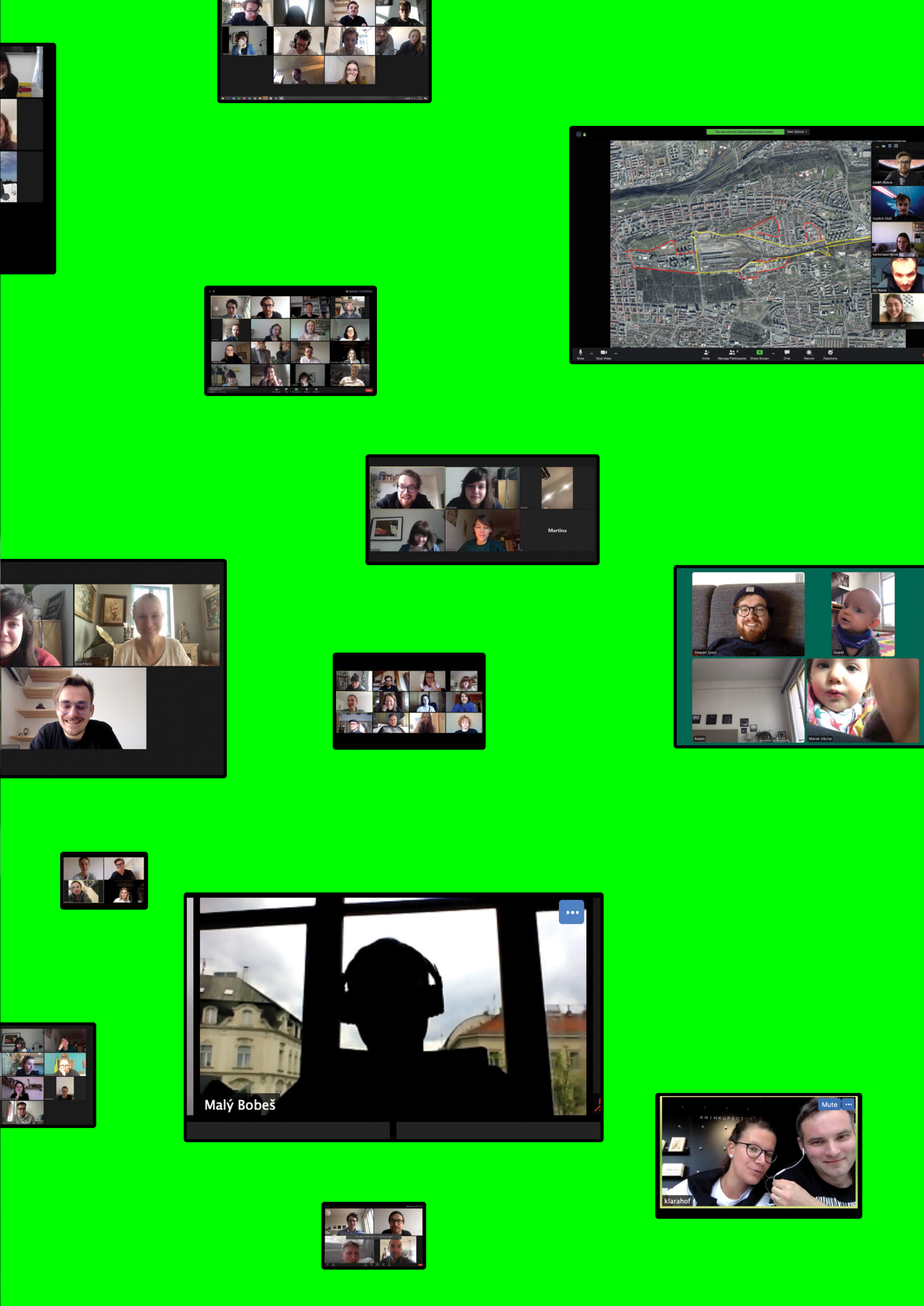
0 7

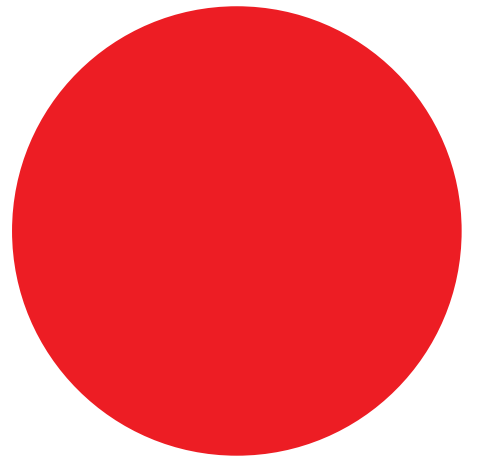
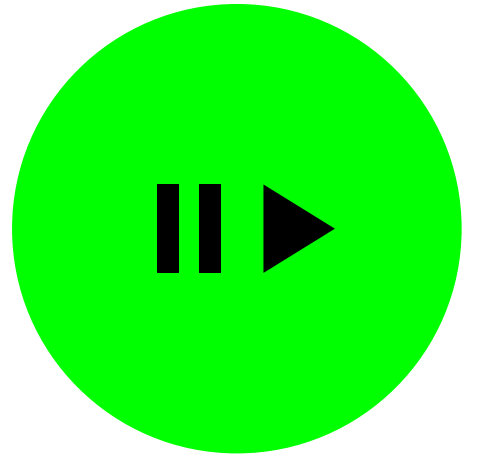

0 8

0 3

CAMP byl od samého začátku především fyzickým prostorem. To se změnilo.

